

"גיהינום של כאבים"
מהראן ומונייה עזאם
עם בנם נ'אד
| צילום: גיל נושטן

"הפכתי מבעל למטפלת באישה חולה ובתינוק פגוע"

היא הגיעה לבית החולים בשבוע ה-37 להיריון עם כאבים נוראים. רופא-אחר-רופא בדק אותה, אבל אף אחד מהם לא היה מומחה למיילדות. כולם החמיצו את הקרע ברחם, והתינוק נולד עם שיתוק מוחין. היולדת בדיכאון קליני, בעלה צריך לדאוג לה ולתינוק עם בעיות נוירולוגיות קשות – והוא תובע מיליונים | אריאלה איילון

התאוששות בדופק העוברי, בשל חשד לקרע ברחם נכנסה לניתוח קיסרי בהול, אשר בוצע ללא רחיצה. במהלך הניתוח, בכניסה לבטן, נצפה קרע ברחם עם קרישי דם ודם חופשי בתוך הבטן. ילד היה בתוך הבטן. הוצא ללא כל קושי בחילוץ.

היילוד נזקק לפעולות החיאה מתקדמות, כולל החיאה תרופתית, והועבר כשהוא מונשם למחלקת פגים. "ידענו כבר שמצבו קשה, אבל בכל יום התמונה הנוראה רק הלכה והתבהרה עד שהבנו שהוא פגוע נוירולוגית ומוגדר עם שיתוק מוחין. הוא יודקק כל חייו לקבל את המזון שלו באמצעות צינורית שמוחדרת לקיבה, הוא נזקק לפעמים לטיפול בחמצן, הוא כל כך פגוע, שא"פילו את הרוק שלו הוא לא יכול לבלוע ונזקק לסייעוד 24/7. אשתי עדיין לא התאוששה ולא חזרה לעצמה. היא מטופלת במחלקת בריאות הנפש ונזקקת לתרופות פסיכיאטריות. היא לא יכולה לטפל בתינוק ולכן הכל עליי, וכשאני בעבודה יש לנו מטפלת צמודה. חלק מהדיכאון שלה נובע מהידיעה שבגלל הטרומה שעבר הרחם שלה, עם קרע כל כך גדול – כנראה שלא תוכל ללדת שוב", מתאר הבעל.

בחוות דעת מומחה שכתב העד המומחה, ד"ר דן פלג, הוא מדגיש: "הטיפול והמעקב הרפואי אשר ניתנו לתובעת במהלך אשפוז הלידה היה רשלני, כושל, רצוף טעויות, לא מקובל על פי הקריטריונים המקובלים וההתוויות הקיימות לביצוע מעקב רפואי ובניגוד לכל הסביר והמקובל בנסיבות".

עו"ד טרייבנד: "המקרה המזעזע הזה חייב ללמד כל יולדת להתעקש שלפחות פעם במהלך אשפוז לידה יעבור רופא בכיר על הממצאים. אם בבית החולים בכל זאת מתעקשים על צוות ווטר – תגיעו עד מנהל המחלקה. הרעישו עולמות".

תגובת המרכז הרפואי לגליל: "קיבלנו לידינו את כתב התביעה. מפאת צנעת הפרט לא נוכל להתייחס לפרטי המקרה ונגיב כמקובל בבית המשפט".

ariela*a@yediot.co.il

"בשלב הזה", מציינת עו"ד טרייבנד, "חשה מו" גייה כאבים עזים בבטן העליונה, תופעה שתחת טיפול בפיטוצין עלולה לרמוז על התפתחות קרע ברחם – ועדיין זוכה להתעלמות". השעות נוקפות. הזמן משחק לרעתה ולרעת העובה, ואז מתחילה הלידה. "אני ושתי האמהות שלנו היינו עם מונייה בזמן שהתחילה הלידה", מספר מהראן. "עמדנו לידה כל כך נרגשים, ופתאום ראינו שהמיילדת מחווריה מהדם הרב שמתפרץ ורצה להזעיק רופא". בתיעוד הלידה נכתב: "עקב ירידה ממושכת וחמורה בדופק העוברי, חשד לקרע ברחם, הועברה לביצוע נ"י תוח בהול".

מחוות הרעת המצורפת לתביעה עולה ב"י קורת חריפה על המהלך: "במצב קריטי זה, כאשר הופיעו סימנים ברורים להיווצרות קרע ברחם – כאב בבטן העליונה שהופיע כמה שעות לפני כן, האטות משתנות ושתי רמי תחת ט"י פול בפיטוצין, וצירים לא נרשמים, גם עתה לא השכיל הצוות הרפואי לאבחן את הקרע ברחם. ואם אין די בכך, אף ניתנה הוראה להמשיך במתן הפיטוצין ללידה אקטיבית עם לחיצות", כותב העד המומחה מטעם התביעה, ד"ר דן פלג, רופא נשים בכיר.

בחדר היולדת נמשכה הדרמה. הרמם התגבר וגם מצוקת היולדת, אבל עוד 15 דקות יקרות, כך על פי תיעוד בית החולים, חולפות עד הע"ברתה לחדר ניתוח. "דקות אשר היה בהן כדי לשנות את גורלו של התובע", כותב הרופא המומחה.

"אף פעם לא ראיתי ככה את מו" גייה", מתאר הבעל בקול שבור, "היא צרחה כך שכל בית החולים יכול היה לשמוע אותה". בלידה הטראומטית, שהסתיימה בניתוח קיסרי, חולץ היילוד ללא דופק וללא נשימה במשקל 2.335 קילוגרם. בדו"ח הניתוח מתואר ההליך הקשה בניסוח הבא: "כשנ" צפתה האטה ממושכת בדופק ללא

לפי התביעה, "רק יומיים אחר כך היא נב" דקת לראשונה על ידי רופאה שאינה מומחית למיילדות, אלא בעלת רישיון זמני לעסוק בר"פואה, שמציינת: 'לחצים בבטן תחתונה ובגב, שוללת ירדת מים או דימום, חשה תנועות העובר אך מציינת כי בשעתיים האחרונות חשה הפחתה בתנועותיו'".

אותה רופאה שבה ובודקת את מונייה כמה שעות לאחר ביצוע הבדיקה הראשונה, וכותבת: "עדיין הפחתה בתנועות העובה. הזמן אולט"רסאונד". הזמן חולף, ובדיקת האולטרסאונד מתעכבת. למחרת רופאה נוספת שאינה מומחית למיילדות שבה ובודקת את מונייה ומחליטה על זירוז לידה. "כעולה מרישום בית החולים, לא זו בלבד שסקירת האולטרסאונד אינה מבוצ"עת, אלא שנמנעות ממנה גם בדיקות חשובות ומהותיות כמו סקירת מערכות לצורך הערכת מצב וסיבות לפיגור בגדילת העובה. ההחלטה על זירוז לידה התקבלה ללא כל ביסוס והנמקה, ובידי רופאה שכלל אינה מומחית ליילוד ולגיני"קולוגיה", אומרת עו"ד טרייבנד.

ואכן, כבר באותו ערב מוחרד קתדר דו"בלוני לצורך השראת הלידה. "נשמנו לרווחה", מתאר הבעל, "שמחנו שסוף-כ"סוף היא מקבלת טיפול לזירוז הלידה. התרגשנו וחיכינו שכבר תבצע הלידה הראשונה שלנו". אבל זה לא קורה.

"ככל שעבר הזמן, הכאבים רק התחזקו, והוח"לט לזרז את הלידה באמצעות פיטוצין. העבירו אותה לחדר לידה, ושם, במשך 23 שעות, אשתי עברה גיהינום של כאבים. כשניגשתי לצוות הרפואי והתחננתי שיעשו לה ניתוח קיסרי, הם ענו לי: 'אל תתערבי. אנחנו יוד"עים מה אנחנו עושים'. בכיתי כמו ילד: 'תעזרו לאשתי', אבל אף אחד לא ספר אותנו", מספר הבעל.

כשהלידה לא מתקדמת גם עם הפיטוצין, מורה רופאה אחרת – שגם היא אינה מומחית למיילדות – להפסיק את הזלפת הפיטוצין.

עו"ד טלי טרייבנד
צילום: מהאלבום המשפחתי

"בכל בוקה, איך שאני רק פותח את העיניים ומסתכל על ג'ואה, התינוק הראשון ולצדדי כנראה גם האחרון שלנו, הלב שלי בוכה. אני מסתכל עליי, הוא כל כך חמוד וחיכן ותמים, והוא לא יודע עדיין כמה הוא פגוע מהלידה הרשלנית שעבה, שגרמה לו לשיתוק מוחי קשה ולנזקים נוירולוגיים בלתי הפיכים. אני מסתכל גם על אמא שלו, אשתי, ורואה כמה היא עצובה ומרו"כאת מהלידה הנוראית שעברה, ואני לא מאמין איך התהפכו החיים שלנו. היינו זוג צעיר, אוהב, מלא חלומות, ועכשיו הפכתי מבעל למטפ"לת באישה חולה ובתינוק פגוע. איך זה הגיוני בכלל?"

כך, בקול נשנק, מתאר מהראן עזאם את התפנית הטרגית שקיבלו חייו בעקבות הלידה שעברה אשתו לפני כשנה. באמצעות עו"ד טלי טרייבנד ומוטיע חטיב תובעת המשפחה את המרכז הרפואי לגליל בנהריה במיליוני שקלים בטענה לרשלנות רפואית.

מכתב התביעה עולה שהאם, מונייה (23), עברה היריון תקין שבמהלכו הקפידה לעבור את כל הבדיקות הנדרשות, שכולן סוכמו בתקינות. אולם ב"23 ביוני 2016, כשהגיעה לרופא הקופה לביקורת בעודה בשבוע ה-37 להיריון, הכל הש"תנה. "שליה אחורית תואם לשבוע 34.3, הערכת משקל: 2.315 ק"ג, כמות מים מועטה יחסית. לא נצפו זרימות פתולוגיות בחבל הטבור", כתב הרופא האחראי, וצייד אותה בהפניה לא דחופה למיון נשים.

למחרת הגיעה מונייה מלווה על ידי בעלה למיון נשים במרכז הרפואי לגליל, בשל כאבים. היא נבדקה, ובמסמך פנימי נכתב: "כאב בטן תחתונה וגב תחתון. ללא דימום, חשה פחות את תנועות העובר". בעקבות הממצאים הוחלט על אשפוז. בשעות הערב היא הועברה ליחידה להיריון בסיכון שבמחלקת היולדות. "במשך יומיים שאשתי אושפזה במחלקה הכאבים רק מתגברים, ואף אחד מהרופאים לא עורך שום בירור לגבי מצבה", מתאר מהראן.